

BEROENDEVÅRD PÅ KRISTEN GRUND

NYHETERNA

NO 4 • 2025

ÅTERFALLET
FICK MIRA ATT
FÖRLORA ALLT

NY TV-SERIE:
"HELHJÄRTAT MED
NINA" – ETT RUM
FÖR DJUPA SAMTAL

"Jag trodde att
livet var över"

I ett blött tält förändrades
Charlie Kjellbergs liv

JULPYSSEL!

Testa dina kunskaper.
Lös LP-krysset!

Sid 23

Vi tar fajten mot ensamheten

Det är tidig morgon på ett LP-center någonstans i Sverige. Kaffet är nybryggt, frukosten står framdukad och dörren är öppen. En man kliver in, som han brukar göra flera gånger i veckan. Han har haft ett tufft liv, berättar han. Men här, på LP, känner han sig trygg. Här får han frukost, en matkasse – och kanske viktigast av allt: gemenskap.

Han säger:

”När jag mådde som sämst satt jag bara hemma och drack. Men LP får mig att gå ut, komma hit, prata med personalen och få stöd.”

Det är just detta som LP:s sociala center handlar om. Att vara en plats där människor får mötas, känna sig sedda och få hjälp att ta steg mot ett bättre liv. Under föregående år hade LP:s sociala center över 150 000 besök. Det är 150 000 tillfällen då någon valde gemenskap framför ensamhet.

Och det är viktigare än någonsin.

REGERINGEN HAR NYLIGEN lanserat en nationell strategi mot ensamhet, med målet att skapa jämlika förutsättningar för sociala relationer. LP:s sociala center är ett konkret exempel på hur civilsamhället redan gör detta arbete – varje dag, året runt.

Enligt Folkhälsomyndigheten är ensamhet inte bara ett individuellt problem – det är ett samhällsproblem. Nästan var femte person i Sverige besväras

av ensamhet och isolering. Bland äldre är siffran ännu högre – 26 procent uppger måttliga besvär, och 8 procent allvarliga besvär.

Ensamhet ökar risken för psykisk ohälsa, depression, hjärt- och kärlsjukdomar – och till och med förtida död. WHO uppskattar att över 870 000 dödsfall per år globalt kan kopplas till social isolering.

Det är därför LP:s arbete är så avgörande. På över 80 platser runt om i landet möter LP människor i social utsatthet – varje dag. Det delas ut matkassar, bjuds på frukost, soppa och lunch. Det hålls samtal, LP-möten, andakter och bönetillfällen. Allt detta är inte bara praktisk hjälp – det är livsviktig gemenskap.

GEMENSKAPEN PÅ LP är inte bara social – den är andlig. Den är en plats där människor får upptäcka att de är älskade av Gud, att deras liv har ett syfte, och att det finns en väg vidare. Många vittnar om hur mötet med Jesus på LP har blivit vändpunkten i deras liv.

När vi sätter Jesus i centrum, blir gemenskapen något mer än mänsklig närhet – den blir helande, hoppfull och livsförvandlande.

Tack till dig som stöttar LP-Verksamheten. Din insats gör skillnad – för mannen som kommer för frukost, för kvinnan som får en matkasse, för den unga som hittar en väg bort från missbruk.

Tillsammans bryter vi ensamheten.

SEMIAS SCHENBERG
Verksamhetschef

”Gemenskapen på LP är inte bara social – den är andlig. Den är en plats där människor får upptäcka att de är älskade av Gud.”

Volontärutbildning Eldsjälar är ett bra sätt att bygga ett team och få redskap till att hålla i längden. I Avesta hjälptes Semias Schenberg och Börje Dahlkvist åt den 22:a november.

TILLSAMMANS VÄXER VI SOM VOLONTÄRER

Ska en volontär jobba alla dagar i veckan? Kan jag låna ut pengar till Anna när hon ber om det? Vad ska jag göra med det som Lasse just berättade i förtroende? Jag känner mig obekvämt med att vara ensam med våra gäster, ska vi inte vara två? Värdegrund, nja det vet jag inte om vi har någon nedskriften? Jag tycker det är så svårt att samarbeta i gruppen, det blir så mycket tjafs. Vart kan jag vända mig på LP egentligen?

Det är mycket som är fantastiskt roligt, spännande, meningsfullt och givande med att vara volontär, men det är också utmaningar, frågor och svårigheter vi ställs inför.

Vi vill hjälpa dig och din grupp med detta och erbjuder därför alla LP center att gå en volontärutbildning. Har du samarbetspartners/kyrkor så är de välkomna med! Tänk gärna att du kan bjuda in övriga eller närliggande LP center i regionen för en gemensam träff.

Vi tar upp ämnen som: Glädjen i att vara volontär, bemötande och samtal, tystnadsplikt och anmälningsskyldighet, regler och gränser, LP grunden, medberoende, drivkrafter mm.

Ett utbildningstillfälle brukar vara upplagt för en lördag med start vid 10.00 och avslut cirka 15.30 med paus för fika och lunch, men vi har också

kört en söndag eftermiddag eller em/kväll en vardag om det skulle fungera. Det beror ju på om volontärer är ”daglediga” eller inte.

Det senaste året har vi besökt Uddevalla, Landskrona, Grästorp/Lidköping, Piteå, Avesta, Halmstad/Varberg och till våren är Borås och Tidaholm inbokade tills vidare.

Utbildningen är gratis men ni betalar resa och eventuellt uppehälle för kursansvarig.

Varmt välkomna att höra av er till mig!

ULRIKA WADSKOG,
UTBILDNINGSSAMORDNARE
ulrika.wadskog@lp-verksamheten.se

VAD HÄNDER UNDER JULHELGEN?

SKANNA QR-KODEN FÖR ATT KOMMA TILL LP-VERKSAMHETENS KALENDER. I KALENDERN HITTAR DU OCKSÅ JULTIDERNÄR FÖR LP:S SOCIALA CENTER PÅ DIN ORT.

LINDA ROGELIND: JAG HAR ALLTID ÄLSKAT ÄVENTYR UTAN EN SPIKAD PLAN

”**V**ad drömmer jag om? Frågan är enkel men svaret ändrar sig hela tiden. Ibland vill jag ha lugn och trygghet men också leva ett liv med fart, sånt som är nytt och spännande, utmanar mig och får mig att växa. Min tro hjälper mig att lita på att det finns en plan, även när jag inte exakt vet vart jag är på väg. Dagdrömmar är också härliga. Jag älskar att sitta i passagerarsätet i en bil och inte vilja bli avbruten av att vi är framme, även om jag ser fram emot vart resan tar mig.

Jag vet att dagdrömmar är fantasier, men oftast drömmer jag inte om något storslaget eller ouppnåeligt. Det är snarare småsaker - vardagliga önsknings och tankar om hur jag vill att saker ska vara i verkligheten.

JAG ÄLSKAR ATT HA fyllt 40 år för det innebär inte att dörrar stängdes som jag tyvärr hört allt för ofta.

För mig känns det tvärtom. Det kan vara en av de bästa tiderna i livet!

Jag tänker också mer realistiskt idag när jag är äldre, samtidigt som jag vet att ingenting är omöjligt för Gud och att jag alltid vågar ta ett steg i tro.

Vad är det jag drömmer om då?

Jag drömmer om en lägenhet som är mindre än den jag har idag men gärna lite lyxigare. Jag vill ha en inglasad balkong med utsikt över vattnet. Mälaren? Det lämnar jag öppet...

Jag drömmer om att bli farmor (våldigt långt fram). Om mina söner bor på olika platser vore det en dröm att ha ett året runt-boende i form av en stuga utöver ett fast boende. Så att jag bor nära dem båda.

JAG HAR MISSAT mycket tid med dem på grund av mitt tidigare missbruk. Eller ska jag ha en husbil så jag kan bo vart jag vill när jag vill och när de behöver mig.

Jag har alltid älskat äventyr utan en spikad plan. Så att resa runt med husbil i Europa med bara Google Maps, en vän och total frihet vore så spännande!

Jag drömmer ju.”

LINDA ROGELIND

Linda Rogelind.

”Jag drömmer om en lägenhet som är mindre än den jag har idag men gärna lite lyxigare.”

FOTO: PRIVAT

Fredag 26 december har "Helhjärtat med Nina" premiär – en serie där människor i Orsas skogar fiskar tillsammans och samtidigt öppnar upp om sitt förflutna, tro på Jesus och drömmar om framtiden. I bild, två av deltagarna Peter Peppe Eriksson och Martin Rask Einarsson.

BLAND MYGGMEDEL OCH FISKEPÖN BERÄTTAS VITNESBÖRD OM JESUS

”**Helhjärtat med Nina**” är mer än en serie. Det är en resa in i skogens stillhet, in i människors hjärtan – och mot det hopp som bara Jesus kan ge. Det är vittnesbörd i sin renaste form inspelat med en kamera.

I mars förra året så åkte ett glatt gäng från olika delar av LP-Verksamheten iväg mot tv-inspelningar vid fiskevatten i Orsas skogar i Dalarna. Vi skulle under en vecka få fiska, samtala om livet med Jesus på djupet och även titta bakåt mot de upplevelser som gett oss några årr på livets väg och vi skulle ha ett kamerateam med oss som dokumenterade detta. Vi kom från olika delar av landet och Thomas Holst var producent och Nina Eriksson från LP-Verksamheten programledare.

JA, FÖR DET VAR en tv-serie ”Helhjärtat med Nina” som skulle skapas med Jesus mitt i samtalen. Det var möten som gav samtal både högt och lågt, för vad blir det för resultat när Jesus är med i samtalen om frälsningen som nått in bland droger, barndomstrauman och våld. Det där mötet som förändrade allt. Så vi visste det skulle bli bra och alla hade packat gummistövlar, myggmedel, bibeln och fiskespön. Vi var redo för en upplevelse att minnas.

De som är med i ”Helhjärtat med Nina”:

- Rosmarie Heltborg Berggren.
- Martin Rask Einarsson.
- Karl Tiger.
- Peppe Eriksson.
- Isabelle Sandberg.
- Producent Thomas Holst. Medproducent/programledare Nina Månstråle Eriksson.

”Helhjärtat med Nina” börjar sändas på Kanal 10 och Timplay fredagen 26 december kl.18.30. Programmet sänds därefter på fredagar kl 18.30.

Våra samtal skedde bland, mygg, barr och öppen eld på kvällarna och där berättade deltagarna en efter en om sitt liv, Vi började att prata om hur deras barndom format dem, det är första avsnittet, sen så började hela deras liv att läggas ut som en stor mosaikbild, där vi kamerateamet satt med alla lösa bitarna och inte hade en aning om vilken bild som skulle målas upp när vi fick följa med på deras resa. Så mycket värme och hopp ger de oss när det berättar om liv och Jesus till denna text: Serien består av sex avsnitt och är helt fantastisk! Den förmedlar så mycket värme och hopp när de delar sina berättelser om livet och om Jesus.

DESSA DELTAGARE låter oss följa med hur de har mått psykiskt, misstag som begåtts, att börja tro på Jesus, helandeprocessen och att avsluta med vad de drömmer om i framtiden. Det var en underbar vecka med vänskap, god mat på Trunna Vandrarhem och storslagen natur. Serien handlar om att möta människor på djupet och höra dem berätta om sina tuffaste brottningsmatcher och hur de kommer ur det med livet i behåll. För det var inte givet att någon av dem skulle överleva men som LP-Verksamheten har sagt i alla år, så det är nästan uttjatat men fortfarande sant, det finns inga hopplösa fall.

NINA ERIKSSON

Förlorade allt i skuggan av missbruket

Efter tio års nykterhet hamnar Mira i det mörkaste mörkret hon upplevt.

– Vi förlorade allting, våra barn, vår hästgård, allt försvann väldigt fort och det var svårt att ta sig ur missbruket.

Mira föddes i Södertälje men har sedan 2004 bott i Kramfors efter att hon då dömdes till kontraktsvård. ”Jag tänkte att man var korkad om man bodde kvar här och jag tänkte åka samma dag jag blev fri, men jag blev kvar”.

Mira lever med sin sambo Stevo sedan 25 år tillbaka, under deras tid tillsammans har de vid ett tillfälle separerat men hittat tillbaka till varandra.

Mira och Stevo hade varit nyktra i tio år när Mira hamnar i det mörkaste mörkret hon upplevt då hon i samband med att paret separerar återfaller i ett missbruk.

2023 HÅKTADES sambon under en tid och Mira beskriver hur hon höll på att dö under tiden sambon var häktad.

– En dag så ringde han mig ifrån häktet och sa att ”det spelar ingen roll vad som hänt, vi bygger upp det igen,

vi ber om hjälp, vi tar parbehandling och gör något åt det här”.

MIRA BÖRJADE KÄNNA hopp och till slut fick Mira och sambon genomgå en parbehandling.

Under tiden som paret tillfrisknar så började Stevo gå till pingstkyrkan i Kramfors.

Mira kände inte att det är något för henne men är glad för sambons skull att han funnit en tro på Jesus.

– Någon gång sa jag till honom ”jag är jätteglad att du funnit din tro på Jesus men kan du snälla be lite tystare” berättar Mira och skrattar.

Mira såg en positiv förändring i sambon och började efter en tid tänka att även hon kanske kunde bli hjälpt och kände en villighet till att testa, så hon började gå till pingstkyrkan.

Hon satte sig längst bak i Guds-tjänstlokalen och sa inte så mycket samtidigt som hon kände sig rädd för alla människor, men efter varje gudstjänst gick Mira därifrån med en positiv känsla. ”wow, det var någonting som hände, det var ändå inte så farligt”.

Mira berättar att hon under sitt tillfrisknande började skaka jättemycket i sin höger hand. Hon funderade på om det var en konsekvens av hennes missbruk men det visade sig att hon hade

essentiella tremmor. Mira fick veta att det var flera år bort innan detta kunde opereras.

Stevo tog upp detta som ett böneämne under en bönekväll i kyrkan utan Miras vetskap.

Några dagar senare vaknar Mira upp, tog sin kaffekopp och insåg plötsligt att hennes hand inte skakade längre.

”Jag vågade inte säga något, för jag var livrädd för att säger jag något så kommer det att komma tillbaka. Så jag gick med det här och en kompis till mig sa, men Gud Mira du skakar ju inte och jag svarade tyst, säg ingenting”!

NÅGON DAG SENARE så kom Stevo hem och frågade om jag kunde ge honom telefonen, så ger jag honom telefonen, så ger han tillbaka den, så säger han ge mig den igen. Jag frågar vad det är med honom, han utbrister då ”men gode Gud, vad händer, du skakar ju inte”!

Jag svarar – jag vet. Vadå vet? Det här är ju ett bönesvar!

Jag svarar men sluta nu, för jag trodde inte riktigt då.

Jag bad ju om det här på bönen i kyrkan! TACK JESUS!

Det började då så ett frö i Mira och helandet blev sedan en händelse som >

FOTO: FILIP GEPERTZ

”Nu ska vi även köpa en kaffevagn och ta oss ut på fältet”, säger Anders.

g gjorde att hon började tro och valde att döpa sig.

”Idag skakar jag ingenting” säger Mira samtidigt som hon håller fram sina händer.

FÖR DRYGT ETT ÅR sedan bestämde Mira sig för att döpas.

”Det var en sådan häftig känsla, för när jag döpte mig så kände jag ett lugn som kom över mig och efter den dagen har jag varit fri från ångest och depression”.

– Det mörker som vi hamnade i under tio år och innan vi vågade be om hjälp, det går inte att beskriva. Det var sådan misär, det enda jag hade kvar då var lägenheten. Jag hade förlorat allt annat. Från att ha allting när vi levde nyktra och drogfria i tio år. Vi hade allt. Vi hade hästgård, hästar, hundar, pengar, familjehemsplaceringar, men under de tio åren kan jag aldrig påstå att jag mådde bra, att jag var lycklig. Det är jag idag. Jag är lycklig, jag drar med mig min mamma och moster till kyrkan. Idag är jag fylld med kärlek. Jag vet att jag har LP och församlingen, att jag aldrig behöver vara ensam, säger Mira.

Om du hade sagt till dig själv för fem år sen, att du kommer att vakna upp lycklig och glad vad skulle du tänka då?

– Jag hade aldrig trott det. Det jag har styrts av det är ångest, depression och det har resulterat i många självmordsförsök. Jag ville inte leva. Jag tittrade på Stevo när vi började tillfriskna, innan jag själv blev döpt, och kände hur ett mörker kom över mig. Jag sa till Stevo ”jag vill inte knarka men jag vill inte må så här. Jag ger upp”. Det fanns ingenting som tog bort min smärta. Jag har varit med om så mycket trauman i mitt missbruksliv, så det har styrt mitt liv. Jag har aldrig tagit tag i det, så hittade jag den här församlingen och kände – var det bara det här som behövdes? Varför kunde jag inte hitta det för flera år sen?

Men det fanns någon mening med det.

– Det mörker som jag levde i, i så många år, det går inte att beskriva för en människa som inte har fått gå igenom samma sak. Det var så brutalt, det fanns ingen glädje i livet överhuvudtaget. Det enda jag tänkte på var att skada mig själv för att slippa ha ont mentalt.

– Under alla mina år har jag varit en människa som har styrts av ilska, jag har varit fruktansvärt arg på hela världen. Arg på vänner, polisen, socialtjänsten till alla i hela världen. Jag blev dömd 2023 och fick då genomgå ett program på frivården. Ganska snabbt så såg min frivårdsinspektör att vi skulle fokusera på min ilska. Där fick jag verktyg till att hantera min ilska. Vid något tillfälle blev jag arg när jag fick ett meddelande skickat till mig på messenger och min man sa att jag kanske skulle be för personen som skrivit meddelandet. Det gjorde mig bara mer arg, men då fick jag tillbaka tillbaka och kolla vad jag faktiskt lärt

mig, att jag behövde tänka vad det var för känsla jag egentligen känner.

– I mitt missbruk blev jag väldigt utsatt vilket gjorde att jag lärde mig att bygga upp en ilska, en mur där jag kunde överleva och idag när jag blir arg så brukar jag tänka ”vad är det du egentligen känner”. Jag har fått jobba med att det inte är ilska jag egentligen känner utan att det ofta är sorg. Jag har lärt mig det här och jag ber mycket till Jesus att Han ska hjälpa mig genom varje dag utan att jag ska behöva känna ilska eftersom det har varit en stor del av mitt liv. Det är väldigt skönt att slippa vara arg, säger Mira och skrattar.

MIRA SER POSITIVT på framtiden och berättar att hon studerar till undersköterska med målet att bli sjuksköterska.

– Jag ska få hem min dotter som är placerad just nu, planen är att hon kommer hem under jullovet. Sen ska jag plugga till körkortet och få tillbaka

FOTO: FILIP GEPERTZ

”När jag döpte mig så kände jag ett lugn som kom över mig och efter den dagen har jag varit fri från ångest och depression”, berättar Mira.

”Det var en sådan häftig känsla, för när jag döpte mig så kände jag ett lugn som kom över mig och efter den dagen har jag varit fri från ångest och depression.”

ett värdigt liv och så länge jag fortsätter på den här vägen, tro på Jesus så tror jag 100 procent att det kommer gå, säger Mira.

ANDERS LINDHOLM är föreståndare på LP-centret i Kramfors sedan februari 2024.

Han minns när Mira började komma till pingstkyrkan i Kramfors.

– Hon satt alltid längst bak, gjorde

inte mycket väsen av sig, var inte särskilt glad, man såg att hon var väldigt ”deppig”. Idag är hon en tjej som fnittrar, sprider glädje och är först ner till LP-centret. Jag är själv alltid nere här på LP på morgonen vid 07:00 och kring 06:50 kan det komma ett sms från Mira ”är du där”? Väl på plats börjar vi direkt ordna med dagens mackor.

– Varje gång jag sätter nyckeln till låset på LP-lokalen för att öppna så är det alltid en glädje.

– Vi försöker att sprida glädje och Jesu kärlek i den här lokalen.

– Vi ska öppna 09:00, men vi brukar öppna 08:20 och inom en timme är vi cirka 20 personer här inne. Vi fikar tillsammans och pratar om Jesus, vad Jesus betyder för dem, vad dopet betyder och mycket mer och alla är med i diskussionerna.

Mira fyller i:

– Jag kommer till LP för att jag älskar att vara här. Det är en fin sam-

manhållning, jag känner hopp och jag får vara mig själv. Det här har verkligen räddat mitt liv. Anders brukar påminna mig om att säga ”tack Jesus”, när något kör ihop sig eller så, då påminner han mig om att tacka Jesus och jag blir pushad i rätt riktning.

– Här kan jag få hjälp med vad det än är och att jag får hjälpa till på LP är en välsignelse. Att jag får vara här och göra mackor och kaffe på morgonen, jag mår bra av det. Jag tror att det är en gottgörelse för min del att jag hjälper andra att hitta samma väg som mig. För jag kände själv under många år att jag var ett hopplöst fall, att det inte var meningen att jag skulle leva och få må bra. säger Mira.

Mira börjar gråta och uttrycker en stor tacksamhet till Jesus. ”Jag är jätteglad och tacksam över att jag funnit Gud, det har hjälpt mig i mitt liv att hitta rätt väg. Jag är så glad”.

LP:S SOCIALA CENTER i Kramfors har öppet varje onsdag mellan 9–12.

– Nu ska vi även köpa en kaffevagn och ta oss ut på fältet säger Anders.

– Vi brukar gå till parkbänkarna och sätta oss med dem som är där och berätta vem Jesus är. Kan de inte komma till oss så får vi komma till dem.

Anders berättar att de även fått ha psykiatrin och öppenvården på besök i centret som då kommer och sitter och fikar med dem.

– Vår pastor Filip Gepertz är med här varje onsdag och han är så glad när han kommer in här.

– Han brukar säga ”Sch Anders, hör detta ljud, vilken välsignelse”

– Det är en välsignelse att få höra dessa människor glada. Vi ska komma ihåg att allt det är Guds hjälp och verk som gör detta, säger Anders.

– Jag är tacksam för vår församling och att de ber för oss, för att LP-arbetet ska fungera behöver det finnas en församling i ryggen. Väldigt tacksam för LP-riks, så fort det är något så vet jag att jag har er.

MARIELLE LARSSON

OLA OLOFSSON: DET ÄR EN LÅG INSATS ATT VARA NYKTER FÖR ANDRAS SKULL

När Ola Olofsson insåg hur lätt alkohol kan påverka andra, bestämde han sig för total nykterhet. I dag vill han vara en trygg förebild både i kyrkan och hemma.

Ola Olofsson, föreståndare i Pingstkyrkan Varberg, berättar att han alltid haft en restriktiv syn på alkoholen, varit nykterist men inte absolutist och att han också hade med sig den synen från uppväxten i kyrkan. "Det var väl synd att dricka då", men att det inte känts som en uppoffring eller som någon stor sak för honom. Det bara var så.

När det gäller församlingens inställning i Varberg så berättar han att allt som är deras egen verksamhet i kyrkan har nolltolerans, kyrkan ska vara en vit zon dit alla kan komma och vara med. Är det uthyrningar så går gränsen vid lättöl, men då är det slutna sällskap. Det är viktigt att ingen ska behöva frestas eller stanna hemma för att det finns alkohol i kyrkan. För någon med ett beroende är det inte ens säkert att det är alkoholen i sig som triggar utan likaväl lukten och smaken.

OLA SÄGER ATT hans egen gräns gått vid just lättöl eller cider med låg procent och att han tog det beslutet rätt tidigt i livet. Det har generellt sett inte bjudits på lättöl i hemmet när man haft gäster. Men så var det en händelse för över 10 år sedan som gjorde att han ändå fick sig en tankeställare och som påverkat hur han tänker i dag.

Familjen skulle ha en påskfest hemma hos sig med ett gäng blandade gäster som de kände mer eller mindre väl. När Ola och hustrun var ute och handlade inför festen fick de ett infall

"För någon med ett beroende är det inte ens säkert att det är alkoholen i sig som triggar utan likaväl lukten och smaken."

Ola Olofsson.

och köpte för ovanlighetens skull med sig några påsköl/lättöl hem och tänkte att det kan väl vara gott till maten.

Det blev en väldigt trevlig kväll berättar han, men så kom en av mina medarbetare efteråt och sa till mig "Jag är så besviken på dig Ola för att du serverade öl hemma hos dig". Oj tänkte Ola, det var ju inte meningen. Sedan gick det ytterligare en tid så fick han veta att ett av de på ytan så prydliga paren, rätt nya i församlingen, som nu varit hembjudna till dem båda hade haft perioder av missbruk och kämpat med alkoholen. När Ola fick höra detta gick han genast till dem och bad om ursäkt för att han serverat öl och sa att han inte brukar ha det hemma. Paret tog inte illa upp och sa att de druckit bubbelvatten under kvällen och inte gått hem och supit till, men Ola säger att efter den kvällen har de bara serverat helt alkoholfritt när de har vänner på besök som de inte känner väldigt väl, eftersom man aldrig kan veta vem som har ett beroende.

Det har också varit andra händelser och samtal som understrukit den inställning till alkohol som han valt.

UTIFRÅN VAD DET står i Korintierbrevet om att inte "få någon broder på fall" så avstår jag mycket hellre än att andra ska må dåligt. Det är verkligen ingen stor uppoffring utan självklart. Ola tar också upp att han vill vara en trygg förebild för andra och att det varit viktigt under de tre egna barnens tonår att kunna vara den som hämtar och skjutsar. Han har varit med om föräldrar som inte kan hämta sina barn för att de ex. har druckit alkohol. "Jag ville vara där för mina barn".

Som pastor och medmänniska vill jag också vara tillgänglig när någon behöver mig och jag vet att andra ser på vad jag gör på ett annat sätt i den roll jag har. Jag vill verkligen inte att andra ska se på mig och tänka att det är okej att dricka alkohol, inte minst utifrån det stora sociala arbete vi har här i Varberg, där LP gör ett fantastiskt arbete.

Ola avslutar med att säga att det är en "låg insats" att avstå för någon annans skull!

ULRIKA WADSKOG

Trots att vi kallar julen barnens högtid är det då – och vid midsommar – som svensk alkoholkonsumtion når årets topp.

SNÖN LIGGER VIT PÅ TAKEN, JAG ÄR RÄDD OCH VAKEN...

Om du älskar julen med allt vad den innebär, pepparkaksdoft, julgransljusens sken, paketprassel, förväntan, tindrande barnaögon, julotta, julsånger, julspele med Jesusbarn, krubbor och åsnor och så klart tomten som trygg och snäll kommer på besök, grattis det unnar vi dig med glädje. Njut, vila, fira, familjemys, ät gott och gå till kyrkan och sjung!

OCH KANSKE, när du ändå lagt så många timmar på julstök, mat och mys, kan du också fundera på om du kan bjuda in någon i ditt hem och i din familj som inte brukar fira på det där sättet. Som kanske är mer van vid att det blir fylla, skrik och bråk. Där snapsarna blir för många och där tomten är arg eller obehaglig, välter granen och landar i julklapparna, om det ens finns några sådana.

Där jullovets känns oändligt långt

och tryggheten i skolan byts ut mot en klump i magen, kiss i sängen och tassande på tå för att inte vara i vägen eller reta upp någon.

Var femte barn lever med en eller båda föräldrarna i missbruk och julen och de andra storhelgerna är många gånger den allra värsta tiden för dessa barn.

Vi får hjälpas åt att verkligen se barnen i vår närhet lite extra till jul, att öppna upp, bjuda in och ta ansvar om vi ser att någon far illa.

MER ALKOHOL genererar alltid mer bråk, mer våld, mer otrygghet och får konsekvenser på hela samhället och in i familjerna, och hur mycket vi än talar om julen som barnens högtid så nog är det då vi svenskar konsumerar som allra mest på året (samt på midsommar).

Och då pratar vi verkligen inte

bara om missbruk utan den allmänna medelsvenssonkonsumtionen som är som allra högst på året när vi också är som mest hemma med våra barn och vill ge dem fina minnen.

TÄNK VAD FANTASTISKT det hade varit om vi ett enda år hade fått läsa i statistiken, att i Sverige minsann där minskar alkoholkonsumtionen till jul i stället för ökar, där minskar våldet i familjerna, och fler och fler barn mår bra och känner sig trygga och älskade när de firar jul.

Var med och gör det du kan. Alla är inte nykterister men alla kan hoppa över alkoholen till jul och hjälpa till att skapa trygga miljöer och familjer för alla barns skull.

Vi önskar dig en VIT JUL i alla bemärkelser!

ULRIKA WADSKOG

”Något i mitt hjärta dog efter övergreppen”

UTAN HOPP FANN CHARLIE KJELLBERG ORDEN SOM FÖRÄNDRADE ALLT

Han är en sän som man helst inte vill bråka med, tänker jag. Samtidigt ger han ett lugnt och avslappnat intryck. Värme och integritet beskriver bra hur jag uppfattar Charlie Kjellberg. Det är inte första gången vi ses men i dag ska jag få höra hans berättelse.

Frälsningsarméns och LP-Verksamhetens lokaler i Sundbyberg får jag höra om hans liv. Jag blir mer och mer förundrad när jag lyssnar. Troligen kommer samma känsla och frågor till dig som läser om honom. Hur klarade han sig igenom allt detta med både livet och förståndet i behåll?

– Mitt hat och min ilska riktade jag mot mig själv. Jag tyckte att jag var den dummaste idioten som fanns. Insikten om självhatet och hur det drev mig kom inte förrän sent i min berättelse. Jag behövde hjälp för att fatta det och flera olika saker samverkade till att jag fick den hjälpen. Jag fick komma till Hatten, ett behandlingshem som jobbar med 12-stepsprogrammet, där jag fick göra stegen och det gav mig viktiga redskap. Jag återupptog bibelläsningen där också, säger Charlie när han reflekterar över de senaste årens stora förändringar.

– Jag hade en jättebra barndom tills jag var 10. Då blev det skilsmässa och det var en stor sorg. I radhusområdet var det inte vanligt och jag skämdes och ljög om att pappa var bortrest. En ny man kom in i mammas liv och alkoholen och våldet som följde ökade på skammen. Ambulans på vår gata hörde inte till vanligheterna och så småningom visste alla hur det låg till. Jag flyttade till pappa men ett nytt trauma, kanske det största av alla, slog till på sommaren mellan årskurs sju och åtta.

– Inte förrän jag var trettiofem berättade jag om det för någon över huvud taget. Inget kunde ändå ändra det jag varit med om. Det skulle inte tjäna nåt till att jag berättade. Förresten var det inget man pratade om. Så resonerade jag inom mig själv.

– **DET SOM HÄNDE** var att jag och en kompis träffade några äldre killar och det blev bestämt att vi skulle ses. Kompisen kom inte och jag tänkte; ska jag följa med dom här killarna. Men jag hoppade in i bilen. Efter att ha kört ett tag läste de dörrarna. Då förstod jag att nåt konstigt skulle hända. Övergreppen var grova och pågick i timmar innan förövarna somnade och

jag kunde fly. Där och då var det något som dog i mitt hjärta. Jag kände att mitt liv aldrig kommer att bli normalt. Med mitt nuvarande språk kan jag uttrycka att jag trodde att mitt liv skulle bli en transportsträcka. Inget skulle bli sig likt mera.

– Om detta berättade jag inte, inte hemma eller för kompisar eller i skolan. Men alla märkte att det var något som var fel. Jag kom och gick som jag ville i skolan. Jag sökte bråk, slogs och betedde mig allmänt tokigt. En del trodde att jag börjat med droger men det hade jag inte.

– **I TRETTON TILL** fjorton-årsåldern började jag dricka alltmer och hatet och ilskan kanaliserade jag tillsammans med andra i fotbollssammanhang. Det blev mycket Hammarby. Det konstiga är att jag tyckte att jag var vuxen. Alla andra var dubbelt så stora och jag fick mycket stryk. Det gjorde inget bara jag fick lätta på det inre trycket.

– På grund av en förflyttning och bra hjälp på en annan skola kunde jag höja betygen till 3,5 i årskurs nio jämfört med 1,7 i åttan. Jag valde att hoppa av gymnasiet och jobbade i stället men en olycka, alltför mycket rökande av hasch, och efterhand

också ett amfetaminbruk, gjorde det omöjligt att jobba. Allt detta ledde till ett fast beslut att jag skulle ta mitt liv. Då var jag arton.

– Tack och lov så kom mina två kompisar och hittade mig på grund av att jag ringt dom när jag var helt

borta. Läkaren på sjukhuset sa rakt upp och ner att jag måste ringa mina föräldrar så att de fick komma och ta avsked. Han var övertygad om att jag skulle dö. När min brorsa och min farsa kom in och grät fattade jag att det var allvar. När de gått kom det

en sköterska in och satte sig för att ha uppsikt över mig. Jag hörde att hon satt och sa Jesus. I början var jag irriterad. Jag var ju inte troende. Jag var full av ilska och tyckte att om Gud funnits skulle han sett till att jag inte behövt vara med om allt dåligt. Men

› det blev lugnare och lugnare och jag kunde somna. Innan dess hade jag bara spytt hela tiden. På morgonen var sköterskan borta och när dom började ta prover förstod jag att nåt hade hänt. Det blev fel sa dom och vi måste ta nya prover. Du kommer inte att dö berättade dom efter ytterligare provtagning men vi sätter upp dig på listan för levertransplantation. Sedan gick det nån vecka och jag behövde inte göra någon transplantation heller. Vi fattar inte hur det gått till men vi har tagit bort dig från listan, sa dom. Jag kollade upp det där med sjuksköterskan som bad och hörde att hon var timvikarie och var där enbart för den natten. Jag behövde få veta om jag hade hittat på eller hallucinerat. De bekräftade att hon suttit och bett för mig. Då kunde jag inte ta in vad det betydde men de senaste åren har jag tänkt mer och mer på sådana saker.

”När jag tittade upp i tältet som nyss var kolsvart såg jag en slöja, som ett vitt sken och mina grejor såg jag i detalj. Det kommer att gå bra, tänkte jag.”

INNAN VI LÅTER Charlie berätta mer om sitt liv kan jag bara konstatera att han ofta fått höra att han haft tur. Ibland har folk sagt att han haft änglavakt och inte så sällan uppmanat honom att lugna ner sig. Han har totalkraschat med bil i hög hastighet och krupit ur vraket med en bruten stortå som enda skada. Han har blivit knivhuggen i magen. En gång i drogpåverkat tillstånd vaknade han upp i vattnet i centrala Stockholm. Just där han låg fick han se, tack vare att månen sken igenom molnen, att det fanns en stege som han kunde klättra upp på. Det är långt mellan stegarna och det var kallt i vattnet. I Bangladesh somnade han med en cigarrett i munnen och vaknade när någon sparkade in dörren. Då hade det brunnit runt hans kropp i sängen men han hade bara dragit i sig en del brandrök och var i övrigt oskadd.

– **EFTER LUMPEN** och några yrkesutbildningar som möbel och byggnads-snickare och en tid på anstalt på grund av rattonykterhet bestämde jag och en kompis att vi skull ge oss ut och resa, fortsätter Charlie berättelsen

om sitt liv. Vi reste runt i Europa till att börja med och vi ägnade oss åt en del bedrägerier och väldigt mycket festande. Vi fortsatte till Asien och kom först till Nepal. Efter att ha legat på hotellet i två veckor och rökt på kom vi på att det var vansinnigt att åka till Asien för att ligga på ett hotell och ta droger. Så vi gav oss ut och gjorde det som turister gör. Efter en tid lämnade min kompis mig och drog till London med en tjej. Jag åkte till Kashmir där det var krig och oroligt. Vid ett tillfälle hamnade jag mitt i en jordbävning.

– På senare tid har jag funderat på varför jag drogs till konstiga oroshärdar. Kanske det också ledde till ett beslut som jag tycker är mitt livs allra sämsta. Jag hade lärt känna två andra västerländska grabbar, Toni och Claus, på resan och vi var i Peshawar som är en stad på gränsen till Afghanistan. Mujahedin stred i Afghanistan och de

var smarta i att värva västerlänningar.

– Vi tre lät oss lockas av pengarna och spänningen de lovade om vi gick med i den beväpnade motståndsrörelsen. Det var inte lika häftigt när drogerna och ruset gick ur kroppen och det small runt omkring. Många civila, kvinnor och barn, dödades och jag visste inte varför vi stred. Alla krigade mot alla. Båda mina kompisar dog där. Jag blev lyckligtvis skjuten i benet efter fyra månader och på grund av skadan kunde dra mig ur. Tillbaka i Pakistan och senare Indien var mitt mående dåligt. Det blev mer och mer alkohol och andra droger. Nu kan jag se att jag inte fattade varför jag mådde så dåligt. Efter Afghanistan var det inget som var kul. Jag bedövade bara mig själv.

– Mitt resande fick ett plötsligt slut efter att jag förolämpat fel kille i Thailand. Han var son till en hög polischef och när jag skulle göra polisanmälan för att han slagit en flaska i huvudet på mig blev det inte uppskattat och jag fick bråttom hem. Min pappa agerade och svenska ambassaden packade mina grejor och det gick fort att lämna landet.

– **VÅL HEMMA** träffade jag min tjej som jag lämnat för att göra en tågfluffning i Europa. När jag åkte handlade det om några veckors resa men nu hade det gått två år. Vi förlovade oss och fick snart en son och efter ytterligare arton månader kom vår dotter. Där började jag förstå att nåt var dött inombords. Tomheten var kvar och den riktiga lyckan uteblev. Det gick ganska bra med det mesta. Jag jobbade som snickare men alkoholen fanns där hela tiden och snart upptäckte jag att cannabis inte gav bakfylla och jag kunde jobba hur mycket som helst. Det skulle inte hålla i längden och det var nu som bilkraschen ägde rum.

– Under ett av mina straff kom jag in i tolvstegsprogrammet. Det var då jag insåg att jag måste berätta om övergreppet i de tidiga tonåren. Jag var så nervös innan jag skulle dela detta så jag spydde som en tok. Det

Att Hammarby är laget i Charlies hjärta behöver man inte tvivla på.

blev bra. Vissa grät, några tyckte det var konstigt, och flera ville berätta om sina egna erfarenheter.

– **ÄVEN EFTER DENNA** period i livet som var bättre tänkte jag att ett glas kan väl inte vara så farligt. Det visade sig att det som står i ”Tolvstegsprogramets stora bok” att man börjar där man slutade var sant. På kort tid var jag igång med alkohol och bråk. Vid ett fotbollsderby hade jag druckit en flaska vodka och när motståndslaget, Djurgården, gjorde tre noll sa jag att nu ska jag in på planen. Det blev en otrolig uppståndelse och ett kaos på Söderstadion. Expressen frontade med texten ”Skandalen på Söderstadion” med en stor bild på två vakter som för bort mig från planen. Jag fick flytta från mitt boende som skulle vara nyktert. Det var mycket fokus på mig utifrån den här fyllegrejen och det var inte alls den uppmärksamhet jag ville ha.

– Jag och min dåvarande tjej gick till beroendeenheten och skrev in oss i Subuteprogrammet. Vi drack väldigt mycket och varenda dag under fem års tid såg likadan ut. Vi kollade på TV, gick till beroendeenheten och till bolaget. Känslorna vara avstängda. Så kom det fram att jag hade sålt subutex och programmet avslutades abrupt på fyra dagar. Det var hemskt att trappa ut och avtändningen varade i ett halvt år.

– Det blev ytterligare vändor i fängelse och nya dramatiska händelser. En gång orsakade jag ett polispådrag med nitton målade polisbilar, sex civila polisbilar, piketer, hundbilar och helikopter. Då visste polisen om min historia i Afghanistan och när jag full och aggressiv skulle hämnas ett gäng som tidigare gett sig på mig blev det ett otroligt pådrag. När jag satt i häktet i Sollentuna efter denna händelse tänkte jag att det gått för långt. Min mamma hade dött och vi hade ett nära

förhållande med något slags hatkärlek. Jag hade mött psykologer som lotsade mig fram till mitt självförakt. Jag hatade mig själv. Jag drogs också till bibeln. Tankarna började bli klarare.

OM VI HOPPAR FRAM i tiden till för cirka två år sedan blir det efter många om och men en tid av vändning i Charlies liv. Under en tid var han på flykt undan rättsvisan efter att ha åkt fast för brott mot knivlagen i samband med en Hammarbypremiär. Egentligen var det en liten såg som han glömt i ryggpåsen efter att ha gjort ett kors till en anhörigs grav. När han i berusad tillstånd blev visiterad hittades den lilla sågen och han blev dömd. Under flykten från rättsvisan bodde han i ett tält utanför en tjejs lägenhet där han kunde duscha och äta. Det gick bra på sommaren men så kom kylan, mörkret och regnet, framåt hösten. En kväll när allt var hopplöst och alla Charlies försök att hålla modet uppe var borta

› knäppte han sina händer och bad:
”Jesus hjälp mig. Vad ska jag göra? Det här fungerar inte”

– Jag var verkligen desperat säger Charlie. Tårarna rann där i tältets mörker. Då blev jag lugnare och lugnare i kroppen. Jag fick en verklig frid och kände en otrolig kärlek. Det var lycka. När jag tittade upp i tältet som nyss var kolsvart såg jag en slöja, som ett vitt sken och mina grejor såg jag i detalj. Det kommer att gå bra, tänkte jag. Jag hade fått hopp och tro. Jag förstod direkt att det var Gud, så tack Jesus. Jag bestämde mig för att åka till häktet och ställa in mig. Samtidigt var det en liten djävul som viskade i örat att jag kanske skulle åka till psyket i stället. Men den tanke som tog över var att det kommer att gå bra. Jag åkte till häktet och fick mitt straff så småningom och Gud har gett mig verktygen som jag behövt. I det här läget hade jag ingenting, inte mobiltelefon, inte ID-kort inte bank ID. Allt jag hade var en liten väska med kläder. Händelsen i tältet har jag ofta återvänt till när något blivit påfrestande eller jobbigt. I varje svår situation har jag sagt att; nej, nej, mörkret ska inte vinna.

– **NÄR JAG I ETT** skede bad om att få komma till ett kristet behandlingshem var det inte möjligt på grund av att det var fullt. Då blev det Hatten i stället. Nu efteråt är jag tacksam för redskapen jag fick i tolvstegsprogrammet där. När det kom till detta med Gud hittade jag min väg och läste bibeln varje dag. En längtan växte fram att gå vidare i tron och få vara med likasinnade. Gud var med och jag kom så småningom dit där jag bor i dag.
– En dag frågade en i personalen på stället där jag bor om det var något hon kunde hjälpa mig med. Jag är ju troende så jag och jag vill ha en församling. Hon googlade genast och sa att det finns en församling här i Sundbyberg. Hon ringde upp och jag fick prata med Kjell Karlsten. Vi bokade en träff och när jag kom in i Home i Sundbyberg kände jag mig genast

Charlie berättar tillsammans med Daniel Back, om sitt liv, i Home Sundbyberg.

”Som jag ser det så öppnades mitt hjärta och det blev mottagligt för kärleken i Jesus när jag fick förbön på LP-lägret i Orsa.”

hemma. Dels för det fina mottagandet men också för att jag insåg att min farmor tagit med mig till denna kyrka när jag var barn.

– **I SOMRAS FÖLJDE** jag med på LP:s sommarläger i Orsa. I början var det lite osäkert hur det skulle bli. Efter ett tag tänkte jag att jag skulle vilja må som de andra där. I samlingarna var det förbön och jag gick till ett par kvinnor som bad för mig. Mitt i bönen stannade en av dem upp och sa att hon såg att det fanns en stor nyckel till mitt hjärta och att hon såg att jag hade mycket hat och ilska. Just då kände jag inte att det var så men efter förbönen om att jag skulle bli fri och bli av med hatet har det verkligen varit en skillnad. Det hände grejor där. Jag blev också helad i mina armar som jag länge haft problem med. När jag gick

på gatan kände jag plötsligt att smärtan var borta och jag ville kasta mig ner och göra armhävningar. Jag höll mig tills jag kom hem men det fungerade. Jag är helad. Allt detta har gjort att tron vuxit och jag började känna att jag lever. Innan har jag mest stått vid sidan av och tittat på när andra lever.

– **I SOMRAS LÄT** jag mig döpas. Jag hade inte några stora tankar om att få andliga gåvor men jag trodde att något skulle hända. Just symbolhandlingen, bort med det gamla och in i det nya är viktig. Och jag har en tanke om att jag kanske kan få berätta för andra om det som hänt mig. När jag kom upp ur dopet och mötte alla som var där växte kärleken. Den natten kunde jag inte sova. Det bara bubblade. Dagen efter frågade jag nån om det inte finns nåt stopp på detta. Jag kokar. Harm och ilska är borta.

– Som jag ser det så öppnades mitt hjärta och det blev mottagligt för kärleken i Jesus när jag fick förbön på LP-lägret i Orsa. Dopet fyllde på med ännu mer kärlek och där någonstans förstod jag att detta bara är början på en resa som jag inte vet var den kommer att sluta.

– Det bästa har jag ju kvar – tänkte jag säga, avslutar Charlie.

TEXT OCH FOTO: BÖRJE DAHLQVIST

TINTIN JONASSON: VÄRLDEN BEHÖVER MÄNNISKOR SOM LÄGGER SIG I

Vad får vi för samhälle om ingen bryr sig? När någon kastar skräp på gatan? När du ser skadegörelse utan att ingripa? När tv-reklam går över gränsen? Ja, det allra mesta går förbi oss utan att vi gör något. Men vad händer om vi inte reagerar?

Jag tänkte berätta om en gång när jag agerade. Det här var någon gång i början av 2000-talet. På tv gick en reklamfilm som hette 'The Clinic – jag är en Festis'. Den visade Festis i rehab-miljöer och också en AA-grupp som säger 'Hej jag heter xx och jag är en Festis'. Jag mådde så dåligt när jag såg den. Att driva med missbruk på det sättet kändes verkligen osmakligt. Det finns så många människor som lider, både som själva dricker men också alla anhöriga och så många barn. Att då använda detta sammanhang och göra komedi och reklam av det, fick mig att må illa.

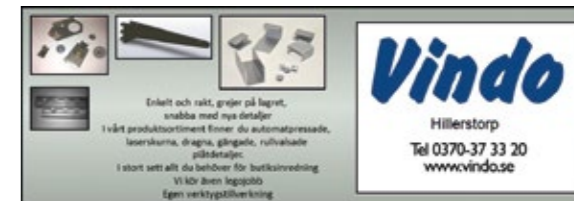
JAG SKREV ETT BREV till ansvariga på reklambyråerna för Festis. Jag antar att jag inte var ensam om att reagera för reklamfilmen slutade sändas efter det. Jag väljer att tro att det jag skrev faktiskt fick marknadsförarna att tänka efter och framförallt att vara mer noggranna att inte skada människor nästa gång de gör något.

Varför ska vi bry oss? Det är väl enklare att bara låta det vara och inte lägga sig i. Ja kanske enklare, men vad blir det för värld att leva i? Vill du vara med och göra skillnad? Gör då det! Var modig! Gå emot din rädsla! Försök att göra det på ett så bra sätt som möjligt, men världen behöver människor som lägger sig i. Världen behöver dig!”

TINTIN JONASSON

FOTO: ANNA

Vad menas med frälsning?

Johannes 3:16-17

”Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att var och en som tror på honom inte ska gå förlorad utan ha evigt liv. Gud har inte sänt sin Son till världen för att döma världen, utan för att världen ska bli frälst genom honom.”

Frälsning innebär att bli räddad från syndens konsekvenser och få ett nytt liv i gemenskap med Jesus. Det handlar om en personlig relation med Jesus Kristus, där man blir förlåten och får evigt liv.

Bibeln säger:

”Tro på Herren Jesus, så ska du bli frälst.”

För att bli frälst och leva i gemenskap med Jesus behöver man tro på honom som sin Frälsare, erkänna sina synder, be om förlåtelse och ta emot honom som Herre i sitt liv.

Bibeln säger vidare:

”Om du därför med din mun bekänner att Jesus är Herren och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, ska du bli frälst.”

Frälsningen blir verksam där tron på Jesus får ett uttryck – först och främst i en bekännelse om att Jesus är uppstånden och att han lever idag.

Vill du bli frälst?

För dig som önskar ta emot frälsningen finns det en bön som kallas frälsningsbönen. Nedan kan du läsa bödens innehåll och forma orden till din egen bön. När du har bätt bönen som din egen, är du frälst – och ett nytt, spännande liv börjar ta form.

Det är viktigt att du tar kontakt med en församling, berättar om din frälsning och ber om samtal kring dopet.

Frälsningsbönen

Tack Jesus för att du förlåter mig mina synder. Jag är ledsen för att jag har

gått min egen väg utan dig. Nu vill jag vända mig bort från allt som är ont och fel.

Tack för att du sände din Son, Jesus, för att dö på korset för mig. Tack för att du tar emot mig och ger mig frälsningen som en gåva. Från och

med nu vill jag följa dig, Jesus, i ett lärjungaskap med ditt ord som grund och riktning.

Tack för löftet om att du alltid är med mig – alla dagar, intill tidens slut. Jesus Kristus, välkommen att bli Herre i mitt liv.

BILD: ANDERS PARSONS

Hjälp oss att laga fler trasiga hjärtan i jul

Julen står för dörren.

För många är den en tid av gemenskap, värme och glädje – fylld med god mat, skratt och klappar under granen. Men för den som lever i ensamhet, hemlöshet eller brottas med livets svårigheter kan julen bli en påminnelse om det som saknas. Känslan av utanförskap blir ofta ännu starkare. Det är därför LP-Verksamheten finns. Runt om i landet gör våra medarbetare och volontärer allt för att skapa ljus i mörkret.

På många platser håller vi öppet under julhelgen, dukar upp julbord, delar ut matkassar och julklappar – men framför allt erbjuder vi något som är ovärderligt: gemenskap, hopp och tron på Jesus.

Vi möter människor som annars hade suttit ensamma.

Vi lyssnar, vi bryr oss, och vi ger tid – för att ingen ska behöva känna sig bortglömd.

Semias Schenberg, LP-Verksamheten

För mer information om julkampanjen, skanna qr-koden.

HUR SÖKER JAG BEHANDLING PÅ TORPAHEMMET?

- Torpahemmet tar emot placeringar via Socialtjänsten, Kriminalvården, Arbetsgivare och ibland enskilda personer.
- Torpahemmet har ramavtal med de flesta kommuner samt Kriminalvården gällande behandlingshem för beroende och missbruk.
- Om du vill söka till behandling hör du av dig till en beroendehandläggare i kommunen där du bor, kontaktperson på frivården eller på anstalt om du vistas där, så kan de höra av sig till Torpahemmet för att göra en förfrågan om placering.
- Du får också gärna ringa till Torpahemmet och be om råd och hjälp hur du ska gå till väga för att söka behandling.
- Du som anhörig är välkommen att höra av dig till Torpahemmet för råd när det gäller att söka hjälp åt en anhörig i missbruk.

TORPAHEMMET

Vieback Björkhaga, 571 91 Nässjö
Tel 0380-37 35 85, torpa@lp-verksamheten.se

Vi hjälper er med allt inom ekonomi

Kontakt: Tel 0392-31015 – lars.eriksson@ekonomikonsultmullsjö.se

G JONZON
FÖRVALTNING AB

LINUS MYRBERG: JAG HAR ALLTID VARIT TYDLIG MED ATT JAG INTE DRICKER

”**M**itt beslut att inte dricka alkohol har vuxit fram. Mina föräldrar dricker inte och deras beslut var något naturligt för dom och oss i familjen. När en del kompisar valde att börja festa i tonåren fick jag anledning att ta ett mera aktivt beslut. Samtidigt som jag inte dömer eller trycker ner någon som valt att dricka skulle jag ändå vilja ställa frågan; varför dom gör det. Bibeln säger att vi inte skall dricka oss berusade men jag tycker att det finns många skäl till att inte dricka över huvud taget. Några skäl som är viktiga för mig är att det kostar mycket pengar, det är negativt för min kropp och min hälsa. Alkohol innebär att jag tappar vaksamheten och kontrollen. För mig är ett viktigt skäl att det är så många som kämpar med beroende-problematik och trasighet.

Även om man bara tar ett glas vin hemma så supportar man industrin och blir en del av marknaden. På samma sätt som man blir en del av porrindustrin och supportar allt dåligt inom den om man konsumerar porr.

I KYRKAN HAR VI ett stort socialt arbete där vi möter sargade människor. De har det tufft och lever i fattigdom och utsatthet vilket ofta är kopplat till alkohol och andra droger. När det kommer till alkohol kan jag, genom att säga nej, göra ett tydligt val att inte vara en del i något som skapar så mycket lidande.

Jag har alltid varit tydlig med att jag inte dricker så det har inte blivit så mycket press. Folk blir förvånade och det är ovanligt att någon inte dricker, men det har ofta lett till bra samtal. Jag har fått dela med mig av mitt liv och min tro. Det har hjälpt mig att jag har tänkt igenom och hållit fast vid mitt beslut.

BIBELN VISAR ATT en konsekvens av att följa Jesus är att man avskiljer sig. Vissa saker blir man inte delaktig i. Till exempel i samband med studenten är det mycket festande. För mig blev det så att på balen valde jag alkoholfritt vin. Jag tyckte det var äckligt. En av mina kompisar som drack vin med alkohol bad mig att få

Linus Myrberg, 22 år, bor i Eskilstuna.

”Det finns många bra skäl till att inte dricka alkohol.”

smaka mitt alkoholfria. Mmm, sa han, det var mycket godare än mitt. Då tänkte jag att om det kan smaka ännu värre än det alkoholfria då har jag inte missat något.

JAG SOM LEDARE för ungdomarna i kyrkan tillsammans med gänget volontära ledare vill göra allt vi kan för att vara bra föredömen. Ungdomarna ska få möta Gud och vi vill vara helhjärtade. En sak som man märker bland ungdomar är att dom suktar efter det som är sant och äkta. Vi kan inte säga en sak till dom i kyrkan på fredagen och sedan göra något helt annat på stan på lördagen. Om någon ledare la upp bilder på sociala medier där han eller hon festar med alkohol skulle jag reagera och agera. Om jag gjorde samma sak hoppas jag att någon skulle reagera på det. Vi ska leva som vi lär.”

BERÄTTAT FÖR
BÖRJE DAHLKVIST

Tillsammans bygger vi mer än ett boende – vi skapar ett hus att älska.

LP KONTAKTCENTER:

ARVIDSJAUR Tel. 073-833 17 37

ARVIKA Tel. 070-541 81 85

AVESTA Tel. 073-3007230

BODEN Tel. 070-233 21 25

BOLLNÄS Tel. 076-104 40 22

BORÅS Tel. 076-100 15 06

ESKILSTUNA Tel. 070-222 16 37

FALKENBERG Tel. 072-721 08 27

FALUN Tel. 073-91 60 580

FINSPÅNG Tel. 076-3180294

GÄLLIVARE Tel. 072-4432785

GÖTEBORG Tel. 073-678 50 48

HALLSTAHAMMAR Tel. 070-677 00 20

HALMSTAD Tel. 070-650 56 25

HELSINGBORG Tel. 072-567 43 72

HUSKVARNA Tel. 070-091 71 36

HÄRNÖSAND Tel. 070-385 63 83

JAKOBSBERG Tel. 073-623 83 75

JÄRNA Tel. 076-024 20 57

JÖNKÖPING Tel. 072-088 66 30

KARLSKRONA Tel. 070-956 65 67

KRAMFORS Tel. 072-847 54 32

KRISTIANSTAD Tel. 073-525 96 07

KRISTINEHAMN Tel. 072-396 41 88

KUMLA Tel. 019-58 77 56

KÄLLEKÄRR/TJÖRN Tel. 070-354 29 50

LANDSKRONA Tel. 070-384 37 69

LINKÖPING Tel. 013-25 38 63

LULEÅ Tel. 0920-176 03

MALMÖ Tel. 070-756 24 85

MALÅ Tel. 070-6339478

MORA

MULLSJÖ Tel. 073-926 95 11

NORA Tel. 076-836 07 35

NORRKÖPING Tel. 011-470 15 03

NYNÄSHAMN Tel. 072-303 52 51

OSBY Tel. 070-860 95 97

PITEÅ Tel. 073-153 20 99

ROBERTSFORS Tel. 0934-53 02 60

SANDVIKEN Tel. 026-24 88 80

SKELLEFTEÅ Tel. 073-096 40 03

SOLNA Tel. 070-433 88 81

STOCKHOLM Citykyrkan

Tel. 08-534 807 00

STOCKHOLM HOME Tel. 070-419 25 33

SVEG Tel. 070-560 55 71

SÖDERHAMN Tel. 073-037 64 15

TIDAHOLM Tel. 076-034 32 90

TIMRÅ Tel. 070-57 97 244

TOMELILLA Tel. 072-964 69 90

TORSHÄLLA Tel. 072-847 54 32

TROLLHÄTTAN Tel. 070-9564677

TUMBA Tel. 08-530 313 75

TYRESÖ Tel. 076-547 09 95

UDDEVALLA Tel. 070-059 25 85

UMEÅ Tel. 072-234 68 29

VARBERG Tel. 0340-67 66 63

VETLANDA Tel. 076 259 44 20,
073 502 01 85

VÄRNAMO Tel. 072-074 06 90

VÄSTERVIK Tel. 070-866 15 80

VÄSTERÅS Tel. 072-278 79 16

ÅTVIDABERG Tel. 0120-108 14

ÖREBRO Tel. 0760-27 62 32

ÖRSKÖLDSVIK Tel. 070-787 12 86

ÖSTERSUND Tel. 073-837 71 72

ÖVERKALIX Tel. 072-23 29 25

HJÄLP OSS HJÄLPA: BLI MÅNADSGIVARE!

Genom att ge en gåva månadsvis till LP bidrar du till att vi kan arbeta mer långsiktigt och det ökar tryggheten i vårt arbete.

Genom att bli månadsgivare underlättar du även givandet för dig själv. Vi hoppas att du vill vara med oss på resan att kunna

erbjuda fler människor hjälp, en gemenskap och ett hopp!

På hemsidan: www.lp-verksamheten.se kan du anmäla dig för autogiro och skriva under din anmälan direkt med BankID.

Där kan du också skriva ut din blankett

för autogiro. Du kan antingen fylla i dina uppgifter och skicka blanketten till oss eller skanna blanketten när du fyllt i dina uppgifter och mejla den till: info@lp-verksamheten.se.

Utkommer med fyra nummer under året.

Tidningen ges ut av LP-verksamheten.

Ansvarig utgivare: Semias Schenberg.

Redaktion och medverkande i detta nr:

Börje Dahlkvist, Nina Eriksson, Robert Eklund,
Semias Schenberg, Ola Karlman, Marielle Larsson,
Anders Hällzon och Ulrika Wadskog.

Tips till redaktionen kan ges under adress:
info@lp-verksamheten.se

Grafisk produktion: PW Design.

Annonser: Älska försäljning.

Tryck: Trydells tryckeri, 2025.

LP-VERKSAMHETENS RIKSKONTOR

GUSTAVSLUND SVÄGEN 18, BROMMA

POSTADRESS: BOX 15144, 167 15 BROMMA

Tel: 08-619 25 10 vx

Mejl: info@lp-verksamheten.se

Hemsida: lp-verksamheten.se, lp-grow.se

Gåvobankgiro: 900-4896

Bankgiro: 5198-5901

Swish: 9004896

